

EL DAVANTAL de PERE CALDERS

No hi ha motius de preocupació

Acabo de llegir una carta al director que un ciutadà de Bilbao ha vist publicada en un diari de Barcelona. L'home posa el crit al cel pel que ell en diu «nudisme a les platges», com si ja hagués arribat al límit de les seves forces de flaqueza, que deuen ésser, m'imagino, les flaqueses de la carn. Ja que no som en època de cremar heretges, l'escandalitzat demana a les autoritats que facin obligatòria la instal·lació de tanques a les platges, prou altes i espesses perquè defensin la seva púdica mirada de les temptacions terrenals. S'endevina que, quan hi ha carn a la vista, l'home no es veu amb cor de mirar cap a una altra banda (un dret humà elemental) i necessita l'ajuda coercitiva per no pecar.

Un dels motius que invoca l'autor de la carta són els sentiments religiosos. I això sí que és una de les múltiples coses que no entendré mai: ho he dit en ocasions anteriors i em veig obligat a repetir-ho: aquesta gent tan beata posa objeccions a l'obra de Déu, insinuen que es va equivocar. Estarien més tranquils si el Creador hagués procurat que les seves criatures naixessin amb boina i bufanda —o embolicades amb una manta— tot incrustat en la seva anatomia d'una manera tan inseparable com ho són les costelles o la columna vertebral. Segons els objectors, el cos humà és immoral, una planxa que ells se senten cridats a corregir.

Però el que més em preocupa és que aquesta branca de benpensants no es puguin treure les tanques del cap. Quan no poden perseguir obertament, volen tancar, recloure, separar els pobres contaminats perquè no els encomanin a ells, tan purs, malalties de l'ànima que poden portar a l'infern. Després de les tanques i les cledes, solen venir els camps de concentració, tot posat (això sí) sota el signe dels bons costums.

Escriu aquestes ratlles a tocar de la platja de La Farella, a Llançà, on la nuesa —o mitja nuesa— s'hi practica amb una naturalitat admirable. Puc assegurar que no passa res que pugui suscitar una alarma general, no es perdrà ningú que ja no estigui predisposat a condemnar-se. Com sempre. Un cop assimilada la novetat, ja ni tan sols impressiona els guàrdies municipals o civils que, fa cosa de no res, tenien el deure de multar o detenir les senyores que tenien la gosadia de banyar-se amb vestits de bany de dues peces. Ara, ells i els altres homes, només es miren les dones que els fan goig, tan si van vestides com despullades. De debò: no hi ha ningú que giri el cap si no és degut als interessos lligats als principis de l'espècie.